

til, at med Hensyn til disse forskjellige Næringsbrugeres Forhold til Mølleneringen skal Alt i Mellemtiden blive ved de nu gjældende Regler og Bestemmelser og den nugældende Afgang til Bevilling o. s. v. (Hør!). Hvis de ærede Herrer fra begge Sider vilde besvemme sig til at gaae ind derpaa, saa vilde derved en skøn Enighed tilveiebringes. (C. H. Hansen: Ja, for 5 Aar!). Ja, Tiden er et andet Spørgsmaal, men det foreligger jo ikke for Diebliffet. Det er desuden noget, som lettere kan være Gjenstand for Overenskomst, der kan man bryde tvertover, naar man ikke paa anden Maade kan blive enig; det har ikke saadanne Vanskeligheder som det nu foreliggende Spørgsmaal, men jeg troer dog, at ogsaa ved dette de forskjellige Ansuelser, der med en saa stor Styrke ere rykkede i Marken, dog muligviis kunne forenes, hvis man nemlig for Fremtiden lader de hidtil gjældende Regler og Bestemmelser og Forhold blive staaende aldeles uforandrede.

Indenrigsministeren: Jeg skal dog tillade mig at bemærke, at dette Forslag uden tvivl vil møde Vanskelighed fra Møllernes Side. Det er kjendelig Udfasteris Mening at give Møllerne, i Særdeleshed Møllerne paa Landet, en Afgang til at imødegaae Concurrence ved at give dem Fortrinret til at opføre nye Møller. Tager man dette bort og vil man altsaa saaledes lade det blive ved det hidtil Gældende, at Enhver, der kan skaffe et Skjøn om Mølletrang, skal, naar han først har søgt, have Bevilling til at anlægge Møller, saa tager man virkelig et Hovedmiddel bort, som synes at maatte indrømmes de talrigste Møllere, Møllerne paa Landet, til at anlægge de nye Møller paa for dem beleilte Steder, saa at de engang, ved enten at drive eller sælge dem, kunde undgaae det meget store pecuniære Tab, det ikke kan nægtes, at slike nye Møller kunde paaføre dem, naar Friheden indtræder. Dette er en Hovedvanskelighed ved denne Sag og ved Ordningen paa den af den ærede Taler antydede Maade, som jeg har troet strax at burde henlede det høitagtede Things Opmærksomhed paa.

Hjerrild: Dersom Uendingsforslagene fra Nr. 3 til 6 inclusive vedtages, saa vil

deraf fremgaae, at Alle de, der have sat Benge i Mølleieendomme, enten de nu have kjøbt dem og derved sat Bengene deri, eller de have laant deres egne eller Andres Benge ud i Møller, vilde komme til at erkjende, at de befandt sig i en sørgelig Illusion, da de antog, at den Berettigelse til at male for Andre, som Møllerne hidtil havde, skulde blive beskyttet og som saadan have en vis Bengeværdi. Det er sagt, at man skulde gjøre de foreslaaede Omændringer i Industriens Interesse; jeg kan i dette Stykke for Størstedelen henholde mig til, hvad der idag er udtalt af flere Rigsdagsmænd, navnlig af Rigsdagsmanden for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning). Det forekommer mig, at man har ikke rigtig rammet Sømmet paa Hovedet; jeg troer, at, naar man vil give Mølleneringen fri, skal man give den complet fri, men, for at give den fri, skal man ikke opoffre dem, der engang have en Berettigelse, som de have troet var beskyttet af Loven, og med Hensyn til hvilken de, dersom disse Forslag gaae igjennem, vilde komme til den sørgelige Kundskab, at det var en Misforstaaelse, idet den Berettigelse, de troede at have, i Virkeligheden vil vise sig ikke at eksistere. Jeg troer, at de Industriegrene, som man isærdeleshed kommer til at begunstige ved at gennemføre Loven efter de foreliggende Uendingsforslag, slet ikke ere det værd, at man anvender Meget for at fremelske dem. De, der i Byerne i Særdeleshed vilde faae Fordele deraf, ere Brændeviinsbrænderne; ja, Brændevin kan jo være godt nok for dem, som have Lyst til at nyde det, men jeg synes dog ikke, at netop Brændeviins Tilvirkning er det, man i Særdeleshed skulde fremhæve som en Industri, der var saa særdeles ønskelig, at man derfor skulde tage Næringsen fra andre Folk og lægge den over til dem, som drive den, thi naar man skulde undersøge Prisen i Almindelighed, troer jeg slet ikke, at der gives meget bedre Kjøb for den Sags Skyld. Det er sagt, at Møllerne ere blevne frie for Consumtionen, men jeg veed ikke rigtigt, hvorledes det skal forstaaes. At Consumtionen hævedes, det veed jeg nok, og at Møllerne bleve frie for at have Vagt udenfor deres Porte, det veed jeg ogsaa, men jeg troer ikke, at derved er slet nogen Indskrænk-